

РЕШЕНИЕ

№ 5562

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5202** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно наказателния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по повод касационна жалба с вх.№ 16919 от 12.06.2020 г. по описа на Административен съд –София град и вх.№ 1009928 от 18.02.2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Г. В. С., чрез адв. С. С., срещу Решение без номер от 06.01.2020 г., постановено по НАХД № 17425/2016 г. по описа на СРС, НО, 9–ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 16 – 4332 - 004320 от 26.05.2016 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на основание чл. 175, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца за нарушение на чл.103 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на санкционираното лице, в която се моли решението да бъде отменено като порочен съдебен акт. В жалбата се твърди, че навсякъде в съдебното решение - мотивите и диспозитива, е посочено като жалбоподател - И. В. И., друго лице. Въззивният съд се бил произнесъл без да събере всички релевантни доказателства, необходими за изясняване на делото от фактическа страна, което било съществено процесуално

нарушение. В хода на делото не били призовани за разпит свидетелите, очевидци на нарушението, на чиито сигнал със стоп палка не се бил подчинил жалбоподателя. Моли съда да отмени решението и да го върне за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания за призоваване и разпит на свидетелите по АУАН. В хода на съдебно производство касационният жалбоподател, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция /СДВР-ОПП/, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призован, се представлява от прокурор К., който счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

В мотивите на съдебното решение е посочено, че И. В. И. обжалва НП № 16-4332-004320/26.05.2016г. на началник-сектор отдел ОПП, СДВР, докато действителния жалбоподател по въззивното дело е Г. В. С.. Приетата за установена по делото фактическа обстановка от въззивната инстанция е, че след извършена проверка св. П. младши автоконтрольор в СДВР съставил на касатора АУАН № 661903 от 20.02.2016г. за извършено нарушение по чл. 103 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП № 16 – 4332 – 004320 от 26.05.2016г. на началник сектор отдел ОПП, СДВР, с което на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца за извършено нарушение на чл.103 от ЗДвП, като фактическите констатации в АУАН, изцяло са възпроизведени от административно наказващия орган /АНО/.

При тази фактическа обстановка, за да потвърди наказателното постановление, от правна страна СРС е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са абсолютни по своя характер и да водят до отмяна на обжалваното НП. Не са нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл. 34 от ЗАНН. АУАН е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер. При така описаните фактически и правни основания, СРС е потвърдил НП № 16-4332-004320/26.05.2016г. на началник сектор отдел ОПП, СДВР, с което на И. В. И. на основание чл. 175, ал.1, т.4 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лв., лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактичката обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Независимо от горното, процесното НП следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал.1, т.5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал.2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Следователно, срокът на така определената давност е четири години и половина.

Предвид датата на установяване на административното нарушение на 20.02.2016 г., срокът, след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 20.08.2020г., следователно към настоящия момент са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на Г. В. С. и това изключва правомощието на наказващия орган да го санкционира с налагане на каквото и да е административно наказание.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение без номер от 06.01.2020 г., постановено по НАХД № 17425/2016г. описа на СРС, НК, 9 – ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 16 – 4332 - 004320 от 26.05.2016 г. на началник сектор към отдел „Пътна полиция“, СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.